

## Konspekt dla klas I – III

**Autor:** s. Tymona Agnieszka Borucka OP

**TEMAT:** Iść po śladach życia bł. s. Julii Rodzińskiej.

### **Cele ogólne:**

- zapoznanie dzieci z osobą błogosławionej s. Julii Rodzińskiej,
- kształtowanie postawy

### **Cele operacyjne:**

Uczniowie:

- wymieniają wydarzenia z życia bł. Julii
- wymieniają dobre cechy charakteru Błogosławionej
- wyjaśniają, dlaczego jest ona wzorem do naśladowania
- wyjaśniają dlaczego pragną naśladować jej życie i dlaczego chcą zostać świętymi

### **Metody pracy:**

- opowiadanie
- rozmowa kierowana
- praca indywidualna
- met. aktywizująca „słoneczko”

### **Środki dydaktyczne:**

- obraz błogosławionej Julii
- obrazki do kolorowania
- ślady buta odbite /namalowany/ na kartce
- flamastry
- karteczki czyste
- karteczki ze słowami.

### **Plan katechezy:**

#### **Modlitwa**

#### **I. Wprowadzenie:**

- Rozmowa na temat naśladowania

#### **II. Przedstawienie prawdy.**

- 1) Rozmowa z dziećmi na temat świętości
- 2) Przybliżenie dzieciom sylwetki Błogosławionej Julii
- 3) Zastanowienie się nad świętością i wypisanie cech, którymi charakteryzuje się błogosławiona

#### **III. Zastosowanie życiowe.**

- 1) Wybranie formy naśladowania bł. Julii
- 2) Naśladowanie świętych. Zostawianie śladów swojego życia.

#### **IV. Podsumowanie.**

- 1) Praca w zeszycie
- 2) Powtórzenie – pytania utrwalające
- 3) Zadanie domowe

### **Przebieg lekcji:**

#### **Modlitwa**

#### **I. Wprowadzenie:**

## ➤ Co znaczy: NAŚLADOWAĆ?

Iść po śladach- „dobrych śladach”. Dobre ślady są bardzo ważne. Kiedy ktoś jest wesoły, miły, uczynny, nikomu nie dokucza, staje się dla nas wzorem do naśladowania. Chcemy być tacy sami jak on czy ona.

Kiedy naśladujemy dobrych i mądrych ludzi idziemy „po ich śladach”, sami stajemy się lepsi i mądrzejsi, bo oni pokazują nam dobrą drogę. Ta droga prowadzi nas do Pana Boga.

Dziś poznamy życie błogosławionej Julii Rodzińskiej – siostry zakonnej-dominikanki, która swoim życiem taką dobrą drogę nam pokazuje.

## II. Przedstawienie prawdy.

### 1. Rozmowa z dziećmi na temat świętości

Święty to przyjaciel Pana Jezusa. Może nim zostać każdy człowiek także i wy. Do tego zaprosił nas Jezus w dniu chrztu.

- Czy teraz święci chodzą po ziemi?
- Może znacie kogoś, kogo nazwalibyście świętym, czyli przyjacielem Pana Jezusa?
- Jak trzeba żyć, co robić, by inni ludzie mówili – o ten człowiek jest przyjacielem Pana Jezusa?

### 2. Przybliżenie dzieciom sylwetki błogosławionej s. Julii

#### A. Dzieciństwo i młodość

W małej wiosce Nawojowa niedaleko Nowego Sącza w rodzinie Michała i Marianny Rodzińskich we czwartek 16. 03.1899 r., przyszła na świat Stasia. Była drugim dzieckiem swoich rodziców.

Tato małej Stasi był organistą w parafii – uczył ludzi śpiewu, prowadził chór, wypiekał opłatki i pomagał ks. proboszczowi w pracach przy kościele.

Mama wychowywała religijnie swoje dzieci: Juliana, Stanisławę, Ludwika i Janinę oraz prowadziła dom, śpiewała w chórze i pomagała mężowi w jego pracy. Była pobożną kobietą.

Rodzice przekazali Stanisławie wiarę w Boga i byli wzorem zaangażowania się w życie parafii. Mały drewniany dom Stasi znajdował się blisko klasztoru sióstr dominikanek. Ona często razem z siostrami modliła się i pomagała w parafii. Od wczesnego dzieciństwa była pomysłowa i ofiarna.

Dopóki mama Stasi była zdrowa ona i jej rodzeństwo mieli radosne dzieciństwo. Niestety mama Stasi ciężko zachorowała na płuca, w domu brakowało pieniędzy na chleb, bo były wydawane na leczenie. Po pewnym czasie mama umarła zostawiając chorego na reumatyzm męża i czwórkę dzieci. Stasia miała wtedy 8 lat. Dwa lata później umarł tato. Dzieci zostały rozdzielone. Stasią i jej młodszą siostrą zaopiekowały się siostry dominikanki, a braćmi jedna z rodzin.

Siostry dominikanki stały się dla niej drugą rodziną, dbały i troszczyły się o dziewczynki. Stasia uczyła się muzyki, haftu i różnych prac domowych. Ukończyła szkołę w Nawojowej i została wysłana przez siostry do szkoły w Nowym Sączu, bo chciała zostać nauczycielką i wychowawczynią. Była bardzo dobrą uczennicą.

Kiedy miała 17 lat zapragnęła zostać siostrą dominikanką. Jej pragnienie było tak silne, że Stanisława mimo sukcesów w nauce przerwała szkołę, by wstąpić do Zgromadzenia Sióstr Dominikanek.

#### B. Życie zakonne / obraz S. Julii/

W sierpniu 1916 r. Stanisława rozpoczęła życie zakonne w Wielowśi jako postulantka. Rok później otrzymała habit zakonny oraz nowe imię : siostra Maria Julia.

We wrześniu 1918 r. złożyła swoje pierwsze śluby – czyli oddała swoje życie Panu Jezusowi. Wyjechała do Krakowa, by ukończyć wcześniej przerwana szkołę. Została nauczycielką i wychowawczynią.

Siostra Julia została posłana do pracy w Mielżynie wśród dzieci osieroconych w czasie wojny. W kontaktach z dziećmi była delikatna, rozumiała je, bo sama wcześniej straciła rodziców, umiała wczuć się w potrzeby podopiecznych i okazywała im prawdziwe matczyne serce.

Siostra Julia była uzdolniona artystycznie. Organizowała z dziećmi przedstawienia i wystawy ich prac. Zbierała w ten sposób pieniążki na utrzymanie sierocińca.

Po trzech latach pracy w Mielżynie S. Julia została wysłana do Rawy Ruskiej /dzisiejsza Ukraina/ , była tam nauczycielką, a w grudniu 1922 r., wychowawczynią w Zakładzie dla Sierot w Wilnie.

Wspominano ją jako nauczycielkę wymagającą, sprawiedliwą i mobilizującą dobrym słowem do wysiłku w zdobywaniu wiedzy. Pomagała uczniom słabym i dodawała im wiary w siebie. Była dla dzieci życzliwa, zawsze radosna i uśmiechnięta. One kochały ją i były wdzięczne za jej dobre serce.

Siostra Julia organizowała kolonie i półkolonie dla najbiedniejszych dzieci. Dbała, by dzieci z sierocińca nie różniły się niczym od innych dzieci. Wszystkie traktowała równo – czy to dziecko z sierocińca, czy to, które miało rodziców. Była zawsze opiekuńcza , spokojna i łagodna.

Za wzorową pracę wśród dzieci otrzymała nagrodę od miasta Wilna. Mieszkańcy Wilna nazwali ją „Matką Sierot”. Nagrodę pieniężną przeznaczyła na potrzeby dzieci. Była wrażliwa na potrzeby dzieci, zwłaszcza sierot. Zdarzało się, że dzieci przychodziły głodne i czasami mdlały. Wtedy siostra Julia prosiła siostry, by dyskretnie podkładały drugie śniadanie pod ławki tych dzieci. Mimo, że często brakowało pieniędzy robiła wszystko, by dzieci były ładnie ubrane i najedzone. W najtrudniejszych sytuacjach nigdy nie traciła wiary i zaufania do Pana Boga.

### **C. Stutthof**

W czasie II wojny światowej siostra Julia została aresztowana przez Niemców i wywieziona do obozu koncentracyjnego w Stutthofie, który znajdował się koło Gdańska.

Ludzie, którzy byli z nią uwięzieni wspominają, że bardzo ufała Panu Bogu. Potajemnie organizowała wspólną modlitwę dla więźniarek, dodawała wszystkim otuchy, swoją pobożnością wpływała na innych i zachęcała do modlitwy – zwłaszcza różańcowej. Sama dużo się modliła. Mimo, że miała opuchnięte z zimna kolana, które bardzo ją bolały, klękała wytrwale do modlitwy.

Dzieliła się wszystkim, co posiadała. Kiedy między więźniarkami wybuchały spory, kłótnie, zwracano się do niej o pomoc ich rozstrzygnięcia.

Gdy ludzie w obozie zaczęli chorować na zakaźną chorobę /tyfus/ i nikt im nie chciał pomóc, wszyscy się odsunęli, by się nie zarazić wtedy siostra Julia poszła dobrowolnie narażając swoje życie, by im pomóc. Opiekowała się nimi, pocieszała dobrym słowem dzieliła się chlebem mimo iż sama była głodna. Pomagała wszystkim bez różnicy. Nie myślała o sobie, ale o innych. Pochylała się nad tymi chorymi z miłością, modląc się za nich. Odradzano jej, by nie chodziła do tych chorych, umierających ludzi, ale nie słuchała. Miłość do bliźnich doprowadziła do tego, że sama zaraziła się na tyfus i zmarła 20 lutego 1945 r. Jej śmierć była świadectwem miłości do Pana Jezusa i człowieka.

Jan Paweł II w 1999 r. ogłosił, że Siostra Julia i 107 innych, którzy zginęli w czasie II Wojny światowej są już w niebie i nazwał ich błogosławionymi.

### **3) Zastanowienie się nad świętością i wypisanie cech, którymi charakteryzuje się błogosławiona.**

#### **✓ Praca indywidualna:**

**kl. I :** dzieci wybierają spośród przygotowanych kartek z dobrymi cechami trzy cechy: modlitwa, miłość, pomoc, troska, opiekuńczość, życzliwość, uśmiech, radość, sprawiedliwość.

– **kl. II-II:** dzieci na trzech karteczkach wypisują charakterystyczne cechy opisujące S. Julię

- ✓ **Dzieci układają kartki wokół obrazu S. Julii – słoneczko**

### **III. Zastosowanie życiowe.**

#### **1) Wybranie formy naśladowania bł. Julii**

- ✓ Dzieci wybierają jedną cechę, którą chciałyby naśladować w swoim życiu

#### **2) Naśladowanie. Zostawianie śladów swojego życia.**

- ✓ Idąc po śladach dobrych ludzi, sami zostawiamy ślady swojego życia.  
Czy będą to dobre ślady? Czy ktoś będzie chciał pójść po naszych śladach?  
Czy te ślady pokażą, że kochaliśmy Pana Jezusa? Czy będą prowadzić do nieba?

### **IV. Podsumowanie.**

1) Praca w zeszytach - dzieci wklejają ślad buta, na którym wpisują wybrany dobry ślad

2) Powtórzenie – pytania utrwalające

3) Zadanie domowe

- pokolorować obrazek –(dla kl. I)

- narysować jedno wybrane wydarzenie z życia bł. S. Julii –( dla kl. II)

- napisz w czym chciałbyś naśladować bł. s. Julię Rodzińską – (dla kl. III)

**Modlitwa**